

INFO

Biblická a katechetická hodina se koná v úterý po večerní mši svaté od 17.45.

Biblická hodina:

úterý 6. prosince
úterý 20. prosince

Katechetická hodina:

úterý 13. prosince

Pravidelný pořad bohoslužeb

v Mělníku a okolí

Neděle:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Úterý:

17.00 - kostel kapucínů (nám. Míru)

Středa:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Čtvrtek:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Pátek:

16.30 - kostel kapucínů (nám. Míru) - adorace nejsvětější svátosti
17.00 - mše sv.

Sobota:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)
17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké (mše s nedělní platností)

První sobota v měsíci

18.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce (mše sv. s mariánskou pobožností)

Informujeme všechny, že od 1. července došlo ke změně telefonního čísla farnosti.

Nové číslo, na které můžete volat, je toto:

731 518 750

Je to mobilní číslo v síti T-Mobile.

Mělník

Pšovka

Zábouří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Vánoční pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí

24. prosince (sobota) – Štědrý den:

16.00 - „půlnoční“ mše sv. zaměřená na děti - kostel kapucínů (Nám. Míru)
22.00 - půlnoční mše sv. - kostel Narození Panny Marie v Zábouří
24.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)

25. prosince (neděle) - Slavnost Narození Páně:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
11.00 - kostel narození Panny Marie v Zábouří

26. prosince (pondělí) - Slavnost sv. Stěpána prvomučedníka:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří

27. prosince (úterý) – Svátek sv. Jana apoštola a evangelisty:

17.00 - kostel kapucínů (nám. Míru)

28. prosince (středa) – svátek sv. Mladátek, mučedníků:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

29. prosince (čtvrtek):

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

30. prosince (pátek) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

17.00 - kostel kapucínů (Nám. Míru)

31. prosince (sobota) - poděkování a prosba o boží pomoc do nového roku:

15.00 - kostel kapucínů (Nám. Míru)
17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

1. ledna 2012 (neděle) - Slavnost Matky Boží, Panny Marie:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Zábouří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

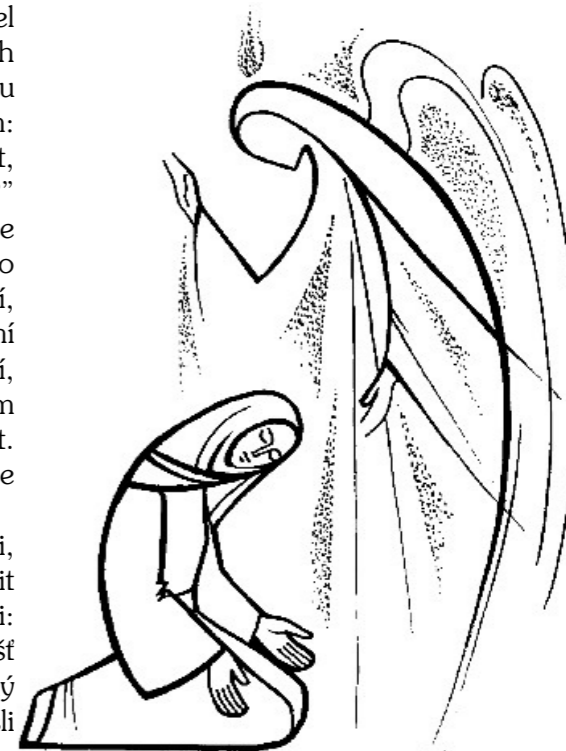
Advent víry

Jan (Křtitel) slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.“

Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos zmitaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou (přece) v královských palácích. Co jste tedy vyšli vidět? Proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: ‘Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.’“

Jana Křtitele si připomínáme v adventní době. Sem, do našeho adventu, se hodí. Není snad náš život ještě adventem, vírou, očekáváním, trpělivostí a touhou po tom, co není hmatatelné? Nemusíme my křesťané stavět domy pro to, čeho se „pouze“ nadějeme a v co věříme? Zda nemusíme často, chceme-li být opravdovými křesťany, nechat s Boží bláhovostí uletět pozemského vrabce v hrsti ve prospěch holuba na střeše nebes: pro nebeské království se vzdát peněžních výhod, tělesných požitků, brutálního vymáhání práva, ach, v zájmu toho nebeského království, které žádné oko nevidělo?

Do tohoto adventu očekávání, co teprve má přijít, se hodí Jan Křtitel dnešního evangelia. Je tím, čím my máme být v našem adventu trvajícím po celý život. Sedí v žaláři. Byl natolik pošetilý, že i vůči státnímu vladaři prohlašoval pravdu. Jak je možno jednat tak málo reálně politicky! Sedí. Stalo se mu tak po právu. A nikdo ho nedostane ven. Jeho přátelé nezorganizují žádné povstání. Na to jsou to příliš malí lidé, zaujatí jen teologií a málo přizpůsobiví praktickému životu (tak se to alespoň jeví). A i Bůh ponechává sedět svého kazatele o pokání. Zdá se, že i on straní silnějšímu. A přece - koná zázraky prostřednictvím svého Syna. Ale - je to k smíchu nebo pláči? - na základě těchto zázraků se obrátí několik málo chudáků, z nichž, jak se zdá, má nebeské království malý zisk. Tyto zázraky však neosvobodí svatého proroka, oficiálního předchůdce a pokrevního příbuzného toho, jenž tyto zázraky koná. Zůstává ve vazbě,

dokud není „zlikvidován“.

Není lehké sedět bez naděje ve vězení jako odepsaný prorok, čekat na jistou smrt a zajímat se přitom o zázraky, které jemu samému nepomohou.

Avšak Jan Křtitel není třtina, větrem ve světě se klátící. Navzdory všemu věří. Je prorok, který připravuje stezku Bohu, také a především ve svém vlastním životě a srdci. Prorok, jenž připravuje stezku tomu Bohu, který podle lidských představ potřebuje tak dlouhý čas, než se projeví a nepospíší si ani, když jeho prorokovi hrozí zmar, tomu Bohu, o němž se zdá, že se dostaví teprve tehdy, když je příliš pozdě. Jan Křtitel ví, že Bůh ještě vždy dostává zadostiučinění, že vyhrává tím, když prohrává, že je živý a oživuje tím, že sám je zabíjen, že představuje budoucnost, o níž se zdá, že žádnou budoucností není. Jedním slovem: Jan Křtitel má víru. Nedospěl k ní snadno. Jeho srdce bylo zahořklé a jeho nebe zastřené. Otázka tohoto srdce zní trochu utrápeně: Jsi ten, který má přijít? Ale tato otázka je položena správnému respondentu, Bohu, který je člověkem. V modlitbě je možno ukázat Bohu i své třesoucí se srdce, které téměř již není funkční a neví už ani, jak dlouho mu ještě vystačí síly. V srdci, které se modlí, zůstává vždy víra, jež dostává dostatečnou odpověď: Jděte, a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte ... a blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší, i když sedí osamocen ve vězení.

Po celou dobu života prožíváme advent, neboť my křesťané očekáváme toho, který má ještě přijít. Teprve pak nám bude dáno za pravdu. Předtím se však zdá, že má pravdu svět. Oni se budou smát a vy budete plakat, pravil Pán. My též sedíme v žaláři: ve vězení smrti, nezodpovězených otázek, vlastní slabosti, vlastní ubohosti, tísně a tragiky života. Živí se z toho nedostaneme. Avšak poselství naší víry a naší modlitby chceme každý den podávat vstříc tomu, který přijde tam odtud soudit živé i mrtvé. Toto adventní poselství se vždy navrátí s odpovědí: Hle, přicházím, a blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.

Karl Rahner

Advent – převlek pro stres a kšeft?!

Co je to vlastně advent? Na to lze odpovědět různě. Bez přemýšlení lze říci, že to vnímáme často jako nějaký převlek pro hektičnost, stres a kšeft, který je ozdoben levnými šablonami, na něž už stejně dávno nikdo nevěří. V mnohém to může být pravda, ale přesto to nevyjadřuje celou pravdu. Lze ovšem také zcela opačně říct, že advent je časem, v němž se uprostřed nevěřícího světa stává viditelným něco ze světla ztracené víry, jako bychom vnímali jeho odlesk.

Hvězdy vidíme ještě dlouho poté, co vyhasly, protože jejich původní světlo je stále na cestě k nám. Také každé tajemství si často uchovává něco z tepla a naděje pro ty, kteří už nedokážou věřit. Proto lze také říci, že advent je časem, v němž se mobilizuje dobro, které už bylo skoro zapomenuto, probouzí se ochota myslet na druhé a dobro jim prokazovat.

Francouzský spisovatel Julien Green vypráví, že v mládí, přestože si hověl v požitcích a odsuzoval církev, existovalo něco zvláštního: čas od času zašel do kostela s nepřiznanou touhou, aby se stal zázrak, který by jej rázem propustil na svobodu z jeho „vězení“. „Zázrak se nekonal,“ pokračuje Green ve své zprávě, „ale z dálky jsem vnímal jakousi zvláštní Přítomnost.“ To, co vypráví Julien Green o svém bouřlivém mládí, překvapivě připomíná zápas, kterému, jak se zdá, je vystavena naše doba. Projevuje se zde podoba moderního života, který nám na jedné straně připadá jako neodmyslitelný rys naší svobody, na druhé straně jej však chápeme jako otroctví, z něhož by nás měl vysvobodit nejlépe nějaký zázrak.

Ochota otevřít se tajemné Přítomnosti, pomalu ji přijímat, dovolit jí, aby do mě mohla pronikat, to je to, co se děje v adventu – první záblesky světla v ještě tolik temné noci. Až se nám podaří sestoupit z trůnu své

namyšlenosti, stane se to, o čem v Bibli žalmista říká, že srdce se pozvedne, nabere výšku a skrytá Boží přítomnost začne pronikat hlouběji do našeho zmateného života.

Advent není žádný náhlý div či zázrak.

Bůh s námi jedná zcela lidsky,

krok za krokem nás vede a čeká na nás.

Dny adventu se podobají tichému klepání na naše nitra,

abychom se odvážili

hledat tajemnou Boží přítomnost,

kteřá jediná může člověka opravdu osvobodit.

Benedikt XVI.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST ZÁBOŘÍ

pořádá

ADVENTNÍ KONCERT

v neděli 4. prosince 2011 v 15 hodin
v kostele Narození Panny Marie v Záborku

ÚČINKUJÍ: ZÁKLADNÍ ŠKOLA KLY
Ondřej Potočiar (varhany)
slovem provází Mgr. Lukáš Snopek

Vstupné dobrovolné (bude použito na opravu kostela)

DESÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ: NEPOŽÁDÁŠ STATKU BLIŽNÍHO SVÉHO

Co je požadováno a co zakázáno desátým přikázáním?

Toto přikázání, jež doplňuje předešlé, vyžaduje vnitřní postoj respektování majetku druhého a zakazuje nenasytost, nezřízenou žádostivost po majetku druhého a závist, která spočívá ve smutku zakoušeném z majetku druhého a v nezřízené touze přivlastnit si jej.

Co žádá Ježíš, když vyžaduje chudobu srdce?

Ježíš žádá od svých učedníků, aby mu dávali přednost přede vším a přede všemi. Odpoutanost od bohatství - podle ducha evangelijní chudoby - a odevzdanost do Boží prozřetelnosti, která nás zbavuje obav ze zítřka, připravují blahoslavenství „chudých v duchu, neboť jejich je nebeské království“ (Mt 5,3).

Jaká je největší touha člověka?

Největší touha člověka je vidět Boha. Tak volá celé jeho bytí: „Chci vidět Boha!“ Člověk skutečně své opravdové a plné štěstí v patření na toho a v blaženosti toho, který ho stvořil z lásky a přitahuje ho k sobě nekonečnou láskou.

„Kdo vidí Boha, dosáhl všeho dobra, na které je možno pomyslet“ (sv. Řehoř z Nyssy).

Zpracováno podle Katechismu Katolické Církve.

TOUHA DUCHA

Desatero přikázání je „ukazatelem cesty ke šťastnému životu“. I když se většinou traduje ve formě zákazů, přesto je jeho cílem varovat před cestami zla a ukazovat cestu života. Volba mezi oběma cestami se odehrává v srdci. „Vždyť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“. Kde je náš poklad? Co je pro nás nejcennější? Po čem touží naše srdce?

Desáté přikázání se týká úmyslu srdce a spolu s devátým shrnuje všechna přikázání

zákona. Obě poslední přikázání přesahují hříšné skutky a věnují se pohnutkám srdce. Vybízejí nás, abychom bojovali s nezřízenými žádostmi a otevřeli se požadavkům ducha.

Nenasytost, chtivost a závist jsou hlavními chybnými formami žádostivosti. Nenasytost je nemírná a nerozumná touha po pozemských statcích; chtivost je nezkontrolovatelná a neukojitelná touha po pozemském majetku, po stále větším bohatství; závist je z pýchy vycházející smutek nad tím, že druhému se daří dobře. Jak můžeme bojovat s těmito žádostmi, šířícími a otravujícími duši? První Ježíšovo blahoslavenství nám naznačuje cestu: „Blahoslavení chudí v duchu“. Když přestaneme stavět na svých vlastních silách a výkonech, na svých dovednostech a majetku, když si uvědomíme bídu tvora před Bohem, ztratí majetek a moc svou přitažlivost. Přestaneme od nich očekávat útěchu a štěstí. Budeme do té míry chudí v duchu, že se spolehne na prozřetelnost nebeského Otce. Opustí nás úzkostlivé obavy z budoucnosti a vystřídá je obšastňující důvěra v Boha.

Takové odpoutání se neodehraje bez účasti na Kristově kříži, bez porodních bolestí Ducha svatého, v nichž přijme podobu nového člověka. Šťastný je ten, kdo poskytne prostor tužbám Ducha. On ho provede všemi nebezpečími lidského srdce do „země živých“, do blaženého společenství živého, Trojjediného Boha.

Zpracováno podle knihy

„Rozhodni se pro život“ od kard. Christopha Schönborna

Přijměte srdečné pozvání
na vánoční koncert
Bary Basikové
4.12.2011 od 19 hodin
v kostele sv. Petra a Pavla Mělník
Doprovázet bude
dětský sbor ZUŠ Mělník
Předprodej vstupenek:
Infocentrum Mělník
Po - Ne 9 - 17 hod.
Telefon: 315 627 503